

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΣΕΙΡΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«EUROPA - CEPT 1976»

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Δραχμαί 7 — Τεμάχια 3.200.000. «Στάμνα Φλωρίνης»
2. Δραχμαί 8,50 — Τεμάχια 4.000.000. «Πινάκιον με πτηνά»
3. Δραχμαί 11 — Τεμάχια 800.000. «Κανάτα Αιγίνης»

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν Παναγιώτου Γράββαλου καὶ Βασιλικῆς Κωνσταντινέα.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 24 × 40 χιλιοστά τῆς ὀδοντωτῆς περιμέτρου τῶν γραμματοσήμων τῶν κλάσεων δραχμῶν 7 καὶ 11 καὶ 25 × 29,5 χιλιοστά τοῦ γραμματοσήμου τῆς κλάσεως δραχμῶν 8,50.

Διὰ λόγους αἰσθητικῆς τῶν γραμματοσήμων, ἡ ἀξία ἐκάστου ἀναγράφεται διὰ μόνον τοῦ ἀριθμοῦ ἄνευ τῆς ἐνδείξεως «ΔΡ».

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη - Ἐλκα» Α.Ε. Ἀθῆναι.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὴν 10ην Μαΐου 1976 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τῆς 9ης Μαΐου 1977, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ἐξαντληθῆ ἑνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι φάκελοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας οἱ ὅποιοι θὰ διατεθοῦν ἀντὶ δραχμῶν 28,50 ἕκαστος, ἤτοι δύο δραχμάς ἐπὶ πλέον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραμματοσήμων.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προεγγραφήν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ 10 ἕως καὶ 20 Ἀπριλίου τοῦ 1976.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 25ην Ἰουνίου 1976 θὰ τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν ἡ ἀναμνηστικὴ σειρὰ «XXI ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΟΝΤΡΕΑΛ 1976» ἀπὸ ἕξι κλάσεις δραχμῶν 0,50 — 2 — 3,50 — 4 — 11 καὶ 25.

Προεγγαφαὶ διὰ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας τῶν γραμματοσήμων τούτων, ἕκαστος τῶν ὁποίων θὰ διατίθεται ἀντὶ δραχμῶν 50, θὰ ἐνεργηθοῦν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι καὶ τῆς 12ης Ἰουνίου τοῦ 1976.

Ἄν πιστέψουμε τὴ παράδοση, φαίνεται πὼς ἡ κεραμικὴ ἔχει τὴν ἴδια ἡλικία μὲ τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ τὸ ἀρχαιότερο κεραμικὸ πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, μιὰ καὶ ὁ Θεὸς τὸν «ἐκτίσε ἐκ γῆς» (Σοφία Σειράχ). Ἐξ ἄλλου τὸ πήλινο ἄγγειο, τὸ τεχνητὸ δηλαδὴ αὐτὸ κοῖλο, ἔχει ἐξυπηρετήσῃ τὸν ἄνθρωπο, ὅσο λίγα δημιουργήματα του, τόσο στὴ καθημερινότητα, ὅσο καὶ στὴ διάσωση τῆς καλλιτεχνικῆς πνοῆς τῶν λαῶν τοῦ παρελθόντος.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀρχαιότερες χῶρες τοῦ κόσμου μεγάλης ἀνάπτυξης τῆς κεραμικῆς εἶναι καὶ ἡ Ἑλλάδα. Κανένας ἴσως ἄλλος εὐρωπαϊκὸς λαὸς δὲν παρουσιάζει τόσο παλιά, τόσο πλούσια καὶ τόσο ὑψηλοῦ αἰσθητικοῦ ἐπιπέδου παράδοση τῆς τέχνης τοῦ ἄγγειοπλάστη καὶ τοῦ ἄγγειογράφου. Στὴ χώρα μας ἡ τέχνη αὐτὴ εἶναι τόσο παλιά, ὅσο καὶ ἡ Μυθολογία τῆς. Φτάνει νὰ σκεφτοῦμε πὼς ἀπὸ τὸν ἀττικὸ μυθολογικὸ ἥρωα Κέραμο, ἀρχηγέτη καὶ προστάτη τῶν Ἀθηναίων τεχνιτῶν τοῦ πηλοῦ, πῆρε τὴ παγκόσμια ὀνομασία ἡ Τέχνη καὶ ἡ Τεχνικὴ τοῦ εἶδους.

Προκειμένου γιὰ τὴ παραδοσιακὴ ἑλληνικὴ ἄγγειοπλαστικὴ καὶ ἄγγειοδιακοσμητικὴ στὸν αἰῶνα μας, παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸ πλοῦτο καὶ ποικιλία μορφῶν, οἱ ἄγγειοπλάστες τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Θάσου, τῆς Σκύρου, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου, Ρόδου, Σίφνου, Αἴγινας τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου, ὅπως πρὶν ἀπὸ τὸ 1922, καὶ οἱ Ἕλληνες τεχνῖτες τῶν ἄγγειοπλασθειῶν τοῦ Ἑλλήσποντου (Τσανάκ-Καλὲ) καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Καὶ τὰ τρία κεραμικὰ τῶν γραμματοσήμων, τῆς σειρᾶς αὐτῆς, ἀνήκουν στὸ Μουσεῖο Ἑλληνικῆς Κεραμικῆς (Συλλογὴ Β. Κυριαζοπούλου) τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὴ Μακεδονία, τὴν Αἴγινα καὶ τὰ δημιουργήματα ἑνὸς ἑλλήνα ἄγγειοπλάστη πρόσφυγα ἀπὸ τὴ Μ. Ἀσία.

Πιάτο τοῦ Μηνᾶ Ἀβραμίδη

Τὸ διακοσμητικὸ πιάτο τοῦ Μηνᾶ Ἀβραμίδη, θεωρεῖται ἓνα ἀπὸ τὰ καλὰ δημιουργήματα τοῦ κορυφαίου αὐτοῦ Ἑλλήνα ἄγγειοπλάστη καὶ ἄγγειογράφου ποὺ γεννήθηκε στὴ Κιουτάχεια. Εἶναι ἔργο τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ καλλιτέχνη καὶ δημιουργήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη γύρω στὰ 1948.

Στὸ φαγεντιανὸ αὐτὸ πιάτο (3,5 × 24,0 ἐκ) τὰ τρία πράσινα πουλιά σχηματίζουν στρόβιλο μὲ κέντρο τὰ τρία ἐνωμένα ράμφη ποὺ τσιμπολογοῦν ἰσάριθμα βλαστάρια μὲ καρπὸ. Χαρακτηριστικὴ τῆς τεχνοτροπίας τοῦ Μηνῦ εἶναι ἡ κάμψη τῆς οὐρᾶς τῶν πουλιῶν, γιὰ τὴ προσαρμογὴ τοῦ θέματος στὸ στρογγυλὸ χῶρο τοῦ πιάτου.

Κανάτι ἀπὸ τὴν Αἴγινα

Πρὶν λίγες δεκαετίες τὸ νησί τῆς Αἴγινας, προμήθευε τὸν γειτονικὸ Πειραιᾶ καὶ τὴν Ἀθήνα, μὲ τὰ κανάτια ἐκεῖνα ἀπὸ πορώδη ἀσπροκίτρινη τερρα-κόττα, ποὺ κρύωναν τὸ πόσιμο νερὸ τὸ καλοκαίρι. Τώρα τὰ Αἰγινήτικα κανάτια εἶναι μόνο διακοσμητικά, στολισμένα μὲ διάφορα ζωηρόχρωμα πλουμῖδια καὶ ἄλλα ἐξωραϊστικά, ὅπως αὐτὸ τοῦ γραμματοσήμου (33,0 × 15,5 ἐκ) στὸ ὁποῖο ἔχουν ζωγραφίσει μὲ λαδομπογιὰ, ἑλληνικὲς σημαῖες καὶ τὸ «βαποράκι» τῆς γραμμῆς Πειραιᾶ-Αἴγινας. Ἀγγειοπλάστης Γ. Σημαντώνης, ἀγγειογράφος Π. Κάτσας (1969).

Κανάτι ἀπὸ τὴ Μακεδονία

Ἄλλοτε ἡ Φλώρινα τῆς Δυτ. Μακεδονίας ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεραμικὰ κέντρα τῶν Βαλκανίων. Τὰ ἐντελῶς τελευταῖα χρόνια ἡ χειροτεχνία αὐτὴ ἔχει ἐκλείψει. Τὴν κατήργησε ἡ διάδοση τοῦ πλαστικοῦ καὶ ἡ μετανάστευση.

Τὸ κανάτι τοῦ γραμματόσημου (27,5 × 14,0 ἐκ) ἀπὸ κόκκινη τερρα-κόττα μὲ ἀλοιφωτὰ διακοσμητικὰ εἶναι ἔργο ἑνὸς ἀπὸ τοὺς τελευταίους λαϊκοὺς Φλωρινιώτες κεραμίστες τοῦ Α. Χατζινίκου (1968).

Γιὰ τὰ πάρα πάνω τρία κεραμικὰ βλέπε καὶ στὸ ἄρθρο «Κεραμικὴ» τοῦ Β. Κυριαζόπουλου στὸν τόμο «Ἑλληνικὴ Χειροτεχνία» τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁμότ. Καθηγητῆς

Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν φιλοτελιστῶν λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμματοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἐγγραφὴν των ὡς συνδρομητῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Ἐνσήμων - Φιλοτελισμοῦ, Ὁδὸς Αἰόλου 100 Ἀθήναι.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας διαμένοντες δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς συνδρομητὰς ὅτι πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὴ κατάθεσις αὐτῶν ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνός. Συνεπῶς διὰ νὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν ὅλας τὰς ἐκδιδομένας σειρὰς γραμματοσήμων δεόν νὰ μεριμνοῦν, ὥστε ὁ λογαριασμὸς των νὰ ἐμφανίζῃ ἐπαρκῆς πιστωτικὸν ὑπόλοιπον ἓνα τουλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς κυκλοφορίας ἐκάστης τούτων.